

چرا ایستاده به آسمان چشم دوخته‌اید؟ اعمال رسولا ۱، ۳ تا ۱۱

3 او پس از رنج کشیدن، خویشتن را بر آنان ظاهر ساخت و با دلایل بسیار ثابت کرد که زنده شده است. پس به مدت چهل روز بر آنان ظاهر می‌شد و درباره پادشاهی خدا با ایشان سخن می‌گفت. 4 یک بار در حین صرف غذا بدیشان امر فرمود که: «اورشليم را ترک مکنید، بلکه منتظر آن وعده پدر باشید که از من شنیده‌اید. گزیرا یحیی با آب تعمید می‌داد، اما چند روزی بیش نخواهد گذشت که شما با روح القدس تعمید خواهید یافت.» 6 پس چون گرد هم آمده بودند، از او

پرسیدند: «خداوندا، آیا در این زمان است که پادشاهی را به اسرائیل باز خواهی گردانید؟» 7 عیسی پاسخ داد: «بر شما نیست که ایام و زمانهایی را که پدر در اختیار خود نگاه داشته است بدانید؛ 8 اما چون روح القدس بر شما آید، قدرت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشليم و تمامی یهودیه و سامیره و تا دورترین نقاط جهان.» 9 عیسی پس از گفتن این سخنان، در حالی که ایشان می‌نگریستند، به بالا برده شد و ابری او را از مقابل چشمان ایشان برگرفت. 10 هنگامی که می‌رفت و شاگردان به آسمان چشم دوخته بودند، ناگاه دو مرد سفیدپوش در کنارشان ایستادند 11 و گفتند: «ای مردان جلیلی، چرا ایستاده به آسمان چشم دوخته‌اید؟ همین عیسی که از میان شما به آسمان برده شد، باز خواهد آمد، به همین گونه که دیدید به آسمان رفت.»

اکثر مردم صعود عیسی به بهشت را به عنوان فیلمی علمی تخیلی تصور می‌کنند. آنها فکر می‌کنند که عیسی مثل فضانوردی بود که در برابر چشمان شاگردان به آسمان پرتاب شد. این واقعیت را که صعود عیسی دشوار است می‌توانیم زمانی درک کنیم که آن را به زبان دیگر ترجمه کنیم. فردی که اصلاً با آن آشنا نیست کاملاً آشفته می‌شود. در دادگاهی که در مورد اقامت بود، نمونه‌ی آن را دیدم. قاضی از فرد خواست که اعتقادنامه رسولان را بخواند. بعد از هر جمله فارسی، مترجم آنچه گفته شده بود را به آلمانی ترجمه می‌کرد. وقتی می‌گفت: «به آسمان صعود نموده و در دست راست خدا نشسته است...» مترجم نمی‌توانست واقعاً منظور را درک کند و سپس ترجمه کرد: «مسیحیان معتقدند که روزی به آسمان صعود خواهند کرد و در دست راست خدا می‌نشینند...» «مشکل صعود عیسی این است که ما آن را به صورت فضایی تصور می‌کنیم. ، وقتی در کتاب مقدس از بهشت صحبت می‌شود، منظور فضای خداست که نه تنها در بالا بلکه در هر کجا است. هنگامی که قوم اسرائیل در بیابان سرگردان بودند، حضور خدا با ابر مشخص شد. ابر فضای بین خدا و مردم را تأیید کرد. آن ابر هم مرزی بود که مردم اجازه ورود به آن را نداشتند و هم تضمینی بود که خدا آنجاست تا مردم را راهنمایی کند. وقتی عیسی به آسمان صعود نموده، به این معنا نیست که عیسی اکنون در بهشت است و اینجا نیست- بلکه به این معنی است که او اکنون وارد فضایی می‌شود که در آن بر آسمان و زمین حکومت می‌کند. همانطور که عید پاک به ما نشان می‌دهد که عیسی بر مرگ پیروز شده است، صعود او به ما نشان می‌دهد که عیسی اکنون بر ما حکومت می‌کند و فرمانروای آسمان و زمین است و می‌خواهد زندگی ما را در اینجا بر روی زمین رهبری کند. مهمتر از همه، صعود به این معنا نیست که عیسی دیگر اینجا نیست. عیسی در طول زندگی خود تنها برای ما الگویی به جا گذاشت تا از آن پیروی کنیم، الگویی که

اکنون در طول قرن ها کم رنگ تر می شود. نه، عیسی اینجاست! اگر عیسی به آسمان صعود کرده است، او حتی بیشتر اینجاست و توان دارد که ما را اداره کند!

ما در واقع این اتفاق را در اعمال رسولان می بینیم. عیسی فرمود: شما شاهدان من خواهید بود: در اورشلیم، در تمام یهودیه و سامره و تا انتهای جهان. و این همان چیزی است که اعمال رسولان به ما نشان می دهد. کتاب اعمال رسولان گواه زنده بودن عیسی است و گواه از آن است که عیسی در کلیسای خود کار می کند. عیسی همه این کارها را از طریق شاگردان خود انجام داد که آنها را به عنوان شاهد گماشته بود. این شاگردان نباید کاری جز آنچه از عیسی دیده و تجربه کرده بودند بیان می کردند. سوال این است که آیا این شاهدان توانایی انجام آن کار را داشتند؟ شاهدان خیلی قانع کننده نبودند. این را در هنگام صعود عیسی نیز می بینیم. شاگردان هیچ کاری انجام ندادند جز با دقت به بهشت نگاه کردن. آنها چیزی نفهمیدند و فرشتگان مجبور بودند آنها را بیدار کنند. به آنها هشدار دادند: «چرا به آسمان نگاه می کنید؟ این الان کار درستی نیست! اکنون نوبت شماس است که به اورشلیم بروید. و همه اینها را که دیدید گسترش دهید.» همانطور که در مورد شاگردان می بینید، این مربوط به شاگردان امروز هم هست. همه ما محدودیت های فانی داریم. همه ما هیچ چیز جز کلام عیسی در دست نداریم. این یک چالش بزرگ برای شاگردان و برای ما است. ما می خواهیم بیشتر ببینیم! بعضی ها می پرسند خدای شما کجاست؟ و وقتی آن را می پرسند، آرزویی را منعکس می کنند که در درون ما نیز هست. ما دوست داریم خدا را بیشتر ببینیم. ما می خواهیم ایمان مان مؤثرتر و قابل اثبات تر شود. باید گفت ابری که عیسی را از دید ما پنهان می کند، خیلی دشوار است و ما نمی توانیم آن را تحمل کنیم. اغلب ما دعا می کنیم که او از جهان نامرئی خود خارج شود و رنج و حشتناک دنیای ما را پاک کند. به نظر می رسد که شاگردان یا کلیسا جایگزین ضعیفی برای این عیسی هستند که در ابر ناپدید شده است. به عنوان مثال، ممکن است بشنوید که مردم می گویند: "عیسی انسان نیک بود ... اما اعضای زمینی او چیزهای زیادی کم دارند!" شاگردان عیسی و ما مسیحیان به طور خودکار کامل نیستیم. ما مثل عیسی نیستیم. ما ضعیف می مانیم و دائماً بار گناهان زیادی بر دوش ماست. با این حال آرزوی ما این است که ای کاش کلیسا کمی بیشتر بر بدی پیروز می شد، ما اغلب در مورد آن موضوع غمگین هستیم. اما عیسی این نگرانی ها را ندارد. عیسی این شاگردان آسیب پذیر و ضعیف را با وجود همه مشکلاتشان می فرستد. عیسی آنها را با وجود اشتباهاتشان و با گناهانشان قبول کرد. و بدین ترتیب نشان می دهد که کلیسا به روی همه گناهکاران باز است. کلیسا نه تنها برای افراد قدرتمند و موفق، بلکه مخصوصاً برای کسانی که به گناه افتاده اند، جا دارد. و با این حال شاگردان نباید دست خالی به دنیا بروند. آنها نباید فقط کلمات عیسی را بارها و بارها مانند یک مانترا تکرار کنند. عیسی به آنها روح القدس را وعده می دهد. شاگردان نباید فقط به دنبال هدف کم رنگ بروند، بلکه باید منتظر روح القدس باشند. و این وعده عیسی تا زمان ما متوقف نشده است. حتی اگر دیگر در اروپا آن را چندان نبینیم. در جاهای دیگر جهان، انجیل همچنان موعظه می شود و افراد بیشتری به ایمان می آیند. اما روح لقدس نیز در اینجا حضور دارد زیرا در اینجا نیز مردم همیشه به ایمان برمی گردند یا ایمانی را که سال ها کنار گذاشته بودند، باز می یابند. با همه اینها باید چیز دیگری را بدانیم. هر کاری که می کنیم، عیسی صورتش را به سمت ما برگردانده است. و عیسی در راه به سوی ما است. چون او در حال بازگشت است اکنون ما شاگردان بین دنیاها ایستاده ایم. ما بین صعود عیسی و بازگشت او ایستاده ایم. اما اینطور نیست که ما بدون هدف سردرگم باشیم. با جود اینکه بسیاری از چیزها در دنیای ما در حال خراب شدن هستند، ما می دانیم که خانه ای دایمی داریم. خانه ما نزد عیسی در بهشت است. این بدان معنا نیست که ما تنها ریشه در آسمان داریم، جایی که خانه ماست و تکان نمی خوریم. فرشتگان شاگردان را تشویق می کردند به دنیا بروند. بر اساس اینکه عیسی به آسمان صعود کرده است، باید با جسارت به دنیا بروند و آنچه عیسی دستور داده است را انجام دهند. آمین.